

Dosarul nr. 3ra-20/2022

2-19203684-01-3ra-10012022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. L. Holevițcia)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Clima)

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Aliona Miron

examinând cererea depusă de Mihail Țurcan, reprezentat de avocatul Natalia Bayram, cu privire la recuzarea judecătorului Curții Supreme de Justiție, Iurie Bejenaru, de la examinarea recursului depus de Mihail Țurcan, reprezentat de avocatul Natalia Bayram împotriva deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Țurcan împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă:

La 24 decembrie 2019 Mihail Țurcan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ.

A solicitat reclamantul Mihail Țurcan anularea actului de constatare nr. 133/12, întocmit de Autoritatea Națională de Integritate la 06 septembrie 2019.

Prin hotărârea din 01 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, acțiunea de contencios administrativ depusă de Mihail Țurcan împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la anularea actului de constatare nr. 133/12, întocmit de Autoritatea Națională de Integritate la 06 septembrie 2019 a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 215-229, vol. I).

Prin decizia din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Mihail Țurcan, împotriva hotărârii din 01 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 10 noiembrie 2021, prin intermediul adresei electronice, Mihail Țurcan, reprezentat de avocatul Natalia Bayram a depus cerere de recurs nemotivată împotriva deciziei instanței de apel, iar la 18 ianuarie 2022, a prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel

Chișinău și a hotărârii din 01 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani cu restituirea cauzei instanței de apel pentru rejudecare.

La 01 martie 2022, Mihail Țurcan a depus cerere de recuzare a judecătorului Curții Supreme de Justiție Iurie Bejenaru, de la examinarea recursului depus de Mihail Țurcan, împotriva deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea cererii de recuzare a invocat că, judecătorul a cărui recuzare se solicită este menționat în mai multe investigații jurnalistice și supus controlului de către Autoritatea Națională de Integritate și nu poate participa la examinarea prezentei cauze. A considerat că există teme de recuzare prevăzute de art. 50 alin. (2) lit. d) și art. 52 din Codul administrativ.

Examinând cererea cu privire la recuzarea judecătorului Curții Supreme de Justiție Iurie Bejenaru, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție o consideră neîntemeiată și care urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.202 alin.(1) din Codul administrativ, judecătorul care examinează acțiunea în contencios administrativ trebuie să se abțină sau poate fi recuzat în baza temeiurilor prevăzute la art. 49 și 50.

Totodată, conform art.50 alin.(1) din Codul administrativ, pentru o autoritate publică într-o procedură administrativă nu pot acționa, de asemenea, persoanele în privința cărora există un motiv de justificare a neîncrederii față de o exercitare imparțială a funcției.

Motivul indicat la alin.(1) poate exista, în special, atunci când persoana care acționează pentru autoritatea publică: a) întreține relații personale strânse cu un participant la procedura administrativă ori cu reprezentantul legal sau împuternicit al acestuia; b) și-a expus părerea în public în mod depreciativ sau în alt mod ce poate fi contestat în privința unui participant la această procedură; c) și-a expus părerea public cu privire la finalitatea procedurii sau la aprecierea probelor până la închiderea procedurii; d) are un interes economic sau personal față de rezultatul procedurii administrative.

Prin expresia „în special” din conținutul art.50 alin.(2) din Codul administrativ, se înțelege că motivele de justificare a neîncrederii față de o exercitare imparțială a funcției de judecător în procedura contenciosului administrativ nu poartă un caracter exhaustiv, respectiv, pot fi reglementate și alte astfel de motive.

În corespundere cu prevederile art.202 alin.(4) din Codul administrativ, recuzarea sau abținerea judecătorului se examinează în ordinea prevăzută în Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederile art.195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art.169-171.

Articolul 52 alin.(2) și (4) din Codul de procedură civilă prevede că, propunerea de recuzare și de abținere de la judecată se face oral sau în scris pentru fiecare în parte, trebuie să fie motivată și prezentată până la începerea dezbaterii cauzei în fond. Cererea de recuzare și cererea de abținere de la judecată pot fi înaintate mai târziu doar dacă autorul lor a aflat de existența temeiului recuzării sau abținerii după ce a început

judecarea cauzei în fond. Procedura soluționării cererii de abținere de la judecată și efectele admiterii ei se determină conform prevederilor art.53 și 54.

În conformitate cu art.53 alin.(5) din Codul de procedură civilă, instanța decide asupra recuzării în camera de deliberare printr-o încheiere motivată, care nu se supune niciunei căi de atac decât o dată cu fondul hotărârii sau al deciziei.

Prin urmare, din normele citate supra rezultă că legiuitorul a prevăzut exhaustiv două condiții esențiale pentru înaintarea cererii de recuzare în privința judecătorului și anume: recuzarea trebuie să fie motivată și poate fi propusă până la începerea dezbaterii cauzei în fond.

După cum rezultă din materialele cauzei, prin cererea din 01 martie 2022 Mihail Țurcan, reprezentat de avocatul Natalia Bayram a înaintat recuzare judecătorului Curții Supreme de Justiție, Iurie Bejenaru.

În acest sens, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că propunerea de recuzare înaintată de Mihail Țurcan, reprezentat de avocatul Natalia Bayram, este întemeiată pe existența unei suspiciuni cu privire la lipsa de imparțialitate a judecătorului Iurie Bejenaru, fiind invocat faptul că judecătorul menționat este subiect a mai multor investigații jurnalistice și supus controlului de către Autoritatea Națională de Integritate.

Argumentul invocat este neîntemeiat și nu exclude posibilitatea judecătorului vizat de a participa la judecarea cauzei în ordine de recurs în prezenta cauză.

Judecătorul are obligația profesională ca în cauzele ce le judecă, să afle adevărul și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, asigurând prin tot ce face, supremația legii.

Raportând motivele de recuzare la prevederile normelor juridice enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide netemeinicia cererii, or, aceasta nu este motivată suficient în sensul existenței unor prejudecăți sau idei preconcepute a magistratului recuzat, susceptibile de a-i afecta imparțialitatea subiectivă, iar faptul neîncrederii în judecătorul recuzat nu poate constitui temei de admitere a cererii de recuzare, întrucât temeiul expus nu cade sub incidența art.50 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, fapt ce exclude orice dubiu legitim referitor la imparțialitatea judecătorului.

Totodată, motivele invocate în cererea de recuzare nu constituie circumstanțe, care indică la imparțialitatea obiectivă a judecătorului nici în sensul definit de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

De altfel, după cum reiterează Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă, imparțialitatea obiectivă a judecătorilor ține de evaluarea aparențelor necesare excluderii unei bănuieli rezonabile privind imparțialitatea judecătorului în temeiul anumitor fapte verificabile. În acest context, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului statuează că în fiecare caz concret va trebui de stabilit dacă, în afara conduitei personale a judecătorului, există fapte dovedite de natură a ridica îndoieli în ceea ce privește imparțialitatea acestuia (Wettstein contra Elveției, hotărârea din 21 decembrie 2000, definitivă din 21 martie 2001).

Existența imparțialității, în sensul conferit de art. 6 § 1 al Convenției, se determină prin aplicarea unui test subiectiv, constatând în examinarea convingerilor personale ale unui judecător anume într-o cauză dată și, în același timp, pe baza unui test obiectiv al

cărui scop este de a stabili dacă judecătorul a oferit garanții suficiente pentru a elimina orice dubiu legitim în cauza respectivă.

În Recomandarea nr. R(94) 12 privind independența, eficiența și rolul judecătorilor (Principiul I.2.d), Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a consemnat că „Judecătorii trebuie să aibă libertate neîngrădită pentru a lua hotărârile imparțial, în conformitate cu conștiința lor și cu interpretarea pe care o dau faptelor, respectând regulile relevante stabilite de lege”.

În același timp, Colegiul reține că temeiurile de recuzare a judecătorului nu pot fi lărgite la inițiativa participanților, precum și nu pot fi tălmăcite de către aceștia, iar limitele impuse de lege urmează să contracareze abuzurile justițiabililor și să creeze un echilibru necesar pentru înfăptuirea efectivă a justiției.

Potrivit criteriilor enunțate de apreciere a imparțialității judecătorului recuzat, Colegiul conchide că la caz, nu există circumstanțe care ar pune la îndoială rezonabilă imparțialitatea acestuia, iar motivele invocate în cererea de recuzare nu se încadrează la cele enumerate la art. 49 și 50 din Codul administrativ, care reglementează în mod exhaustiv temeiurile de recuzare a judecătorilor și a inadmisibilității participării acestora la judecarea cauzei.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea depusă de Mihail Țurcan, reprezentat de avocatul Natalia Bayram cu privire la recuzarea judecătorului Curții Supreme de Justiție Iurie Bejenaru.

În conformitate cu art.202 alin.(4), 195, 230 Cod administrativ, art.50-53 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge cererea depusă Mihail Țurcan, reprezentat de avocatul Natalia Bayram cu privire la recuzarea judecătorului Curții Supreme de Justiție, Iurie Bejenaru de la examinarea recursului depus de Mihail Țurcan, reprezentat de avocatul Natalia Bayram împotriva deciziei din 13 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Țurcan împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecători

Nina Vascan

Aliona Miron